

Tuonilmaisiiin ovat siirtyneet

Feodor Porokoski

Kauppias Feodor **Porokoski** kuoli Helsingissä 11. 4. 79. Hän oli syntynyt Aunuksen Karjalassa, Munjärven pitäjän Fokasen talossa. Hän suoritti vaativan elämäntyön ja omisti sen tulokset Karjalalle, jota hän rakasti yli kaiken. Karjalan Heimon toimituksella on syytä palata asiaan tarkemmin myöhemmin.

Juho Romanainen

Repolan miehen elonpolku

Vanhon lieksalaisten tuntema Ibi (Ivan) eli Juho **Romanainen** on lähtenyt. Hänen päivänsä päättyivät Ruotsin Strömsundin sairaalassa tämän huhtikuun 11. päivänä. Hän oli syntynyt Repolan Kolvasjärvellä 27. 9. 1890, jossa hänestä varttui väkevä briha, isänsä Jaron vauraassa talossa. Mutta metsät ja vedet vetivät häntä vastustamatta

puoleensa ja hänestä kehittyi todellinen erämies, tiedossaan ja taidossaan voittamaton.

Mutta suuri Venäjänmaa tarvitsi parhaat poikansa sotatoimiin. Niinpä Romanainen muiden Karjalan miesten tavoin suoritti 3-vuotisen sotapalveluksensa, mutta komean ulkomuotonsa ansiosta Keisarillisessa Henkivartiokaartissa. Kun päiviä oli enää vähän, toivoi hän pääsevänsä kotikonnuilleen mutta toisin kävi. Puhkesi ensimmäinen maailmansota ja siihen pyörteeseen joutui Romanainenkin. Sotilasarvo kohosi aste asteelta aina upseeriarvon tuntu- melle »praporsnikiksi» asti ja mitalirivin päähän ilmestyivät korkeimmat Yrjön Ristin 4 mitalia. Mutta ankarissa taiste- luissa lisääntyivät myös haavat ja vallankumouksen puhje- tessa 1917 Romanainen oli 9 kuukauden sairaalamatkalla Pietarissa.

Repolan miehittivät suomalaiset Bobi Sivenin johdolla kunnes he poistuivat 1920 ja bolshevikit tulivat sijaan. (Repolan kunta päätti oma-aloitteisesti liittyä Suomeen elo- kuussa 1918. Suomen vakainainen sotaväki miehitti sen loka- kuussa. Repola ja Porajärvi luovutettiin NL:lle Tarton rauhansopimuksen mukaan v. 1921. Oikolukija)

Toipilas Romanainen oli parhaansa mukaan toiminut paikkakuntansa hyväksi mutta hänet vangittiin Helluntaina 1921, jolloin hän joutui uudelleen Pietariin tällä kertaa parin vuoden vankilakerrokselle. Viimein hän pääsi kotiin mutta siellä elämä yhä vaikeutui ja uusien vangitsijoiden käsistä hän pääsi 1926 livahtamaan Suomeen. Valitettavasti hän ei saanut pelastetuksi perhettään ja niinpä vaimo vietiin Sipe- riaan ja myöhemmin murhattiin ja kaksi pientä poikaansa joutui suuren valtion hoiviin kadoten tietymättömiin.

Suomessa Romanainen työskenteli metsä- ja uittotoissa kunnes talvisodan kynnyksellä ilmoitautui Suomen armei- jaan. Väepelin arvoisena hänen tietonsa ja kokemuksensa olivat tarpeen useiden vuosien ajan erilaisissa sotilas-, kaukopartio- ja tiedustelutehtävissä. Mutta sen ohella hän oli verraton opas korkeiden sotilasviranomaisten metsäs- tys- ja kalastusretkillä Pieningän tuntumissa.

Sotien jälkeen alkoi leinohallitus ahdistella pakolais- karjalaisia, jotka joukoittain siirtyivät Ruotsiin, Romanai- nen muiden joukossa. Täällä hän elätti itseään jälleen metsä- töissä kunnes kansalaisoikeudet saatuaan pääsi eläkkeelle. Mielitöitään hän pystyi jatkamaan paikkakuntansa suurilla saloilla ja hyvillä kalavesillä. Sotien arvet alkoivat kuiten- kin yhä enemmän vaivata ja lopuksi oli hänen turvaututtava sairaalaan, jossa pitkäaikaiset kärsimykset lopulta päättyi- vät.

Juho Romanainen oli niitä, jotka joutuivat antamaan parhaan osan elämästään taistellen kotimaansa puolesta mutta jolta tämä kotimaa vei kiitokseksi terveyden, perheen ja syntymäseudun. Kuitenkin hän esiintyi keskuudessamme reippaana, rehtinä ja työteliäänä. Minulla oli onni seurata hänen toimiaan myös esimiehenä monet vuodet ja ystävyys yhä syveni monilla eräretkillä Pieningän suuren erämaan laitamia samoillessamme metsäkämpissä ja kalasaunoissa öitä viettäessämme ja suurten salojen salaisuuksia tutkies- samme. Valitettavasti hänen laajat tietonsa Repolan van- hasta elämänmuodosta, Karjalan kansan uskomuksista, erämäiden asukkaista, metsästyksestä, kalastuksesta ja menneen sukupolven syvällisistä viisauksista jäivät kansa- tieteilijöiltä kirjoittamatta. Hänen elämäkertansa olisi ollut kirjan arvoinen.

Ibi, Karjalan uljas ja jämerä briha, on mennyt tuonilmai- siin. Toivottavasti edes siellä kuldakägöset hänelle kukkuu

ja hän pääsee vaeltelemaan saloille suurille Tapiolan vainoille kaitsellen Tuonelan karjaa.

Ilmari Karvonen

Ksenia Tervamaa kuoli 7.6.79 Nurmeksessa. Hän oli syntynyt Vienan Karjalassa 24.12.1884.

Heljä Hymy Heimotar Ruhanen o.s. Alanko kuoli 30.4.79. Hän oli Karjalan Sivistysseuran perustajajäsenen Sakari Alangon tytär, syntynyt 20.6.1921. Siunaus tapahtui Helsingin krematoriossa 15.5.79.

Nikolai Pajariaho kuoli Ruotsissa, Hoforsissa ja rov. M. Juhkam siunasi hänet 18.5.79. Hän oli syntynyt Aunuksen Karjalassa, saapui Suomeen heimopakolaisena v. 1920 ja etsi turvaa Ruotsista jatkosodan jälkeen. Hän oli Ruotsin suomalaisen ort. seurakunnan perustajajäsenen, sen valtuuston jäsen ja paikallisen tiistaikerhon puheenjohtaja, karjalainen sydänjuuria myöten.

Tapani Lahti kuoli Oulussa 17.2.79. Hän oli syntynyt Uhtuan Röhössä 26.4.1901. Häneltä jäi vaimo, kaksi tyttärtä ja poika.

Tapani Lahti Karjala—Inkeri 5-ottelun voittaja v. 1935.

Toivolan karjalaistyylisen tšasounan on piirtänyt Seppo Latvala. Sen rakentamiseen on ryhdytty salmilaisten toimesta. Tšasounan vihkiäiset ovat Emänpäivänä 15.8.79 päivällä. Salmilaisten pitäjäjuhla on Siilinjärvellä samana päivänä illalla.